

dragendet til Ministeren, og det gør jeg ikke. Det er kun til Underſøgelse og Overvejeſe, jeg vil foreslaa en Henviſning, for at man kan ſe de finansielle Konjekter og komme til Klarhed over Forholdet. Naar det er ſaaledes, at nogle af deres Huſe ere ved at falde ned, bør Ejerne virkelig have Hjælp, og den mener jeg, de ville ſaa, naar vi ſaa de fornødne Oplyſninger, men derſom Henviſningen ſkal ſe paa den Maade, ſom det ærede Medlem har foreslaaet den, ſaa gaa vi langt, langt videre end den mangeaarige Praksis, der er ſkabt med Hensyn til Henviſningerne. Der kommer jo her til Rigsdagens Finansudvalg hvert Aar ca. 100 Andragender, og der maa virkelig ved Behandlingen og Henviſningen ſtabes en ſaſt, beſtemt Praksis. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærſom paa, at naar Finansudvalget henviſer efter Overvejeſe et Andragende beſtemt og klart til vedkommende Miniſter, ſaa have vi en eneſte Maade at tage denne Sag ſenere op paa, og det er at ſætte en Poſt paa Finansloven til Ophjælp af dette Andragende. Saa kan der laves en hel lang Krig, hvad der er ſket for i Rigsdagen; men ſaa have vi virkelig en Henviſning, men ikke et Forſlag, der i Virkeligheden kun er en Indſtilling til Overvejeſe, men dog foreslaaet med ſaa ſtarpe og beſtemte Udtryk, ſom det ærede Medlem her har bragt. Jeg har ſom jagt ikke paa Udvalgets Begne nogen Bemundigelse til at erklære mig om denne Sag, men jeg agter at ſtemme for denne Sags Henviſning til Finansminiſterens og Indenrigsminiſterens Overvejeſe og Underſøgelse, og efter at dette er ſket, ville vi ſe hvad Reſultat der mulig kunde ſkyde til Gavn for vedkommende Medborgere. Men det ærede Medlem er virkelig ikke rigtig med paa, hvorledes Formen her er for Andragendens Henviſning, det kan jeg da forſtaa.

Chriſtofferſen: Naar jeg har bedt om Ordet om denne Sag, er det ikke for at tale om Realiteten, ſom forekommer mig allerede at være diskutert tilhørlig, men jeg vilde gerne lægge et rigtig godt Ord ind for alle diſe Andragere, ſaa vel paa Dyllands ſom paa Jyſk Kyſter, der have ſaaet denne alvorlige Ulykſte at mærke. Den, ſom ſender Lidt til, hvad denne urolige

ſjende Havet kan udrette af Ødelæggelse i ſaa Timer, vil nok blive fyldt med Medlidenhed over for diſe ſtaadelidte. Naar vi tænke paa dem, ſom bleve huſvilde, og ſom ſit deres Bøhade, og hvad de ejede under deres almindelige tarvelige Kaar, ødelagt, kunde vi vel nok ønske, at de kunde ſaa lidt Hjælp. Og naar vi ſaa tænke os dem, ſom arbejde for deres daglige Udkomme paa Havet, Fiſterne, ſom maa anvende al deres Tid og Flid haade i Sommertiden og i Vintertiden for at bringe deres Redſtaber i Orden, og vi ſende jo ogſaa lidt gennem vor Toldlov til, at de Varer, ſom de Folk ſtulle bruge for at ſaa deres Erhverv, ere ikke billige, men meget bekoſtelige — naar de efter ſtor anvendt Flid ſe i ſaa Djeblukke alt det ødelagt, ſom de have erhvervet og ſe ſig ude af Stand til at erhverve det daglige Brød til dem og deres Familie og ingen Udvej aaben til at ſaa de Midler bragte til Veje, hvorved de kunne ſaa deres Redſtaber i Orden, ſaa synes jeg, at vi herinde i denne Sal, ſom have med denne Sag at gøre, maatte kunne enes om at lægge et ſaa godt Ord ind for dem ſom muligt, for at der kunde blive taget ſaa alvorlig paa den Sag, at der kunde blive lidt Støtte for dem. Saa have vi jo endnu en tredje Slags Folk, ſom have mærket Ulykſten. Det er dem, ſom enten have fuldstændig eller til Dels miſtet en Del af deres Jord eller ogſaa for en Del ſaaet deres Jord ødelagt, og ſom i længere Tid ikke kunne forvinde det Tab, de have taget. I Henſeende til diſe tre Slags Folk, ſom have mærket Ulykſten, vil jeg gerne rette min allerbedſte Opfordring om Hjælp til de højtærede Miniſtre, ſom have med diſe Ting at beſtille, og ligeledes til det ærede Udvalg, ſom har Leſlighed til at gøre Indſtilling til Miniſtrene om at tage Sagen under den aller alvorligſte og venligſte Overvejeſe, og tilſidſt vil jeg bede det ærede Ting at ſtemme for Indſtillingen, om der dog mulig kunde komme en lille Smule ud af Sagen, ſom kunde lindre den Nød, ſom har ramt dem ved Stormfloden. Dermed ſtal jeg lade Sagen være anbefalet.

C. Sørenſen: Jeg har en Fornemmelſe af, at den, der paa det nuværende Tidspunkt ønsker at appellere til det høje